

αράζω

αράζω, ρ. [<μσν. ἀράζω <αρχ. ἀράσσω (= χτυπώ)]. **1.** (για πλεούμενα) αγκυροβολώ κοντά στη στεριά σε απάνεμο μέρος ή μέσα σε λιμάνι: «επειδή χάλασε ο καιρός, άραξα το κότερο σ' έναν όρμο || το καράβι μπήκε στο λιμάνι κι άραξε δίπλα στην προβλήτα». (Νησιώτικο τραγούδι: *ένα καράβι από τη Χιο με τις βαρκούλες του τις δυο, στη Σάμο πήγε κι άραξε κι έκατσε και λογάριασε*). **2.** αναπαύομαι, ησυχάζω, κάθομαι για να ξεκουραστώ: «πάω ν' αράζω στο σπίτι || άραξε μπροστά στην τηλεόραση για να δει το ματς». (Λαϊκό τραγούδι: *στης θάλασσας την αμμουδιά καλόπαιδο είχες το ταβερνάκι και κάθε βράδυ άραζα, καλόπαιδο για κάνα ποτηράκι*). **3.** εγκαθίσταμαι: «ήρθα για λίγες μέρες στη Θεσσαλονίκη, αλλά μ' άρεσε τόσο πολύ αυτή η πόλη, που στο τέλος άραξα». (Λαϊκό τραγούδι: *αδερφάκι μου να βρεις κάποια αιτία και να πας να την αράξεις στη Σκοτία*). **4.** βρίσκω καταφύγιο ύστερα από περιπλανήσεις: «κάποτε ήταν μεγάλος ξενύχτης αλλά, απ' τη μέρα που παντρεύτηκε αυτή τη γυναίκα, άραξε». (Λαϊκό τραγούδι: *άλλαξα σου λέω άλλαξα και στην αγκαλιά σου άραξα*). Από την εικόνα του πλοίου που αφήνει το ανοιχτό πέλαγος και αγκυροβολεί στην ηρεμία του λιμανιού. **5.** συχνάζω: «απ' ό,τι ξέρω αράζει στο μπαράκι Αλέα». (Λαϊκό τραγούδι: *θα κάνω ντου βρε πονηρή στα στέκια που αράζεις*). **6. άραξε!** (προστακτικά) σταμάτα να μιλάς, πάψε, μη βιάζεσαι, μην τρέχεις, μην προτρέχεις, μην κάνεις έτσι: «αμάν, ρε παιδάκι μου, άραξε λίγο να ησυχάσει το κεφάλι μου! || αμάν, ρε παιδάκι μου, άραξε λίγο να πάρω αναπνοή!».

- αράζω στα κιλά μου, βλ. λ. κιλό·

- αράζω στα κυβικά μου, βλ. λ. κυβικό·

- άραξε στα κιλά σου! βλ. λ. κιλό·

- άραξε στα κυβικά σου! βλ. λ. κυβικό·

- σία κι αράξαμε! βλ. λ. [σία](#)·

- την αράζω, κάθομαι χωρίς να κάνω τίποτα, τεμπελιάζω: «απ' τη μέρα που του 'πεσε εκείνο το λαχείο, την άραξε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας